

De hvideste Perler i Havet er spredt.

(Den Elskede)

Tekst: Carsten Hauch, 1790-1872,
Melodi: Henrik Rung, 1807-1871

1.

De hvideste Perler i Havet er spredt,
Og Bølgerne vandre derover,
Den Skat, du søger og aldrig har set,
Jeg her at beskrive dig lover.

2.

Først må hun eje den yndigste Fod
For Hjulet og Væven at træde,
Dertil et ærligt og trofast Mod,
Der deler din Sorg og din Glæde.

3.

En Barm må hun eje så varm og så fuld,
To Arme så blændende hvide,
Dertil en Tunge så ren som Guld,
Der tier og taler i Tide.

4.

Og snildt må hun flette sin Tankes Net,
Og Smilet må røbe Forstanden,
Hendes Gang må være så svævende let,
Som Bølgens, der træder mod Stranden.

5.

Og Øjet må ligne den sagte Strøm,
Hvori sig Fuldmånen maler,
Men Hjertet må drømme så mangan en Drøm,
Hvorom ej Læberne taler.

6.

Mig Nattergalen i grønne Lund
Betroed hvor hun havde hjemme,
Jeg lytted dertil i en Midnatsstund,
Og mon det om Morgenens glemme.